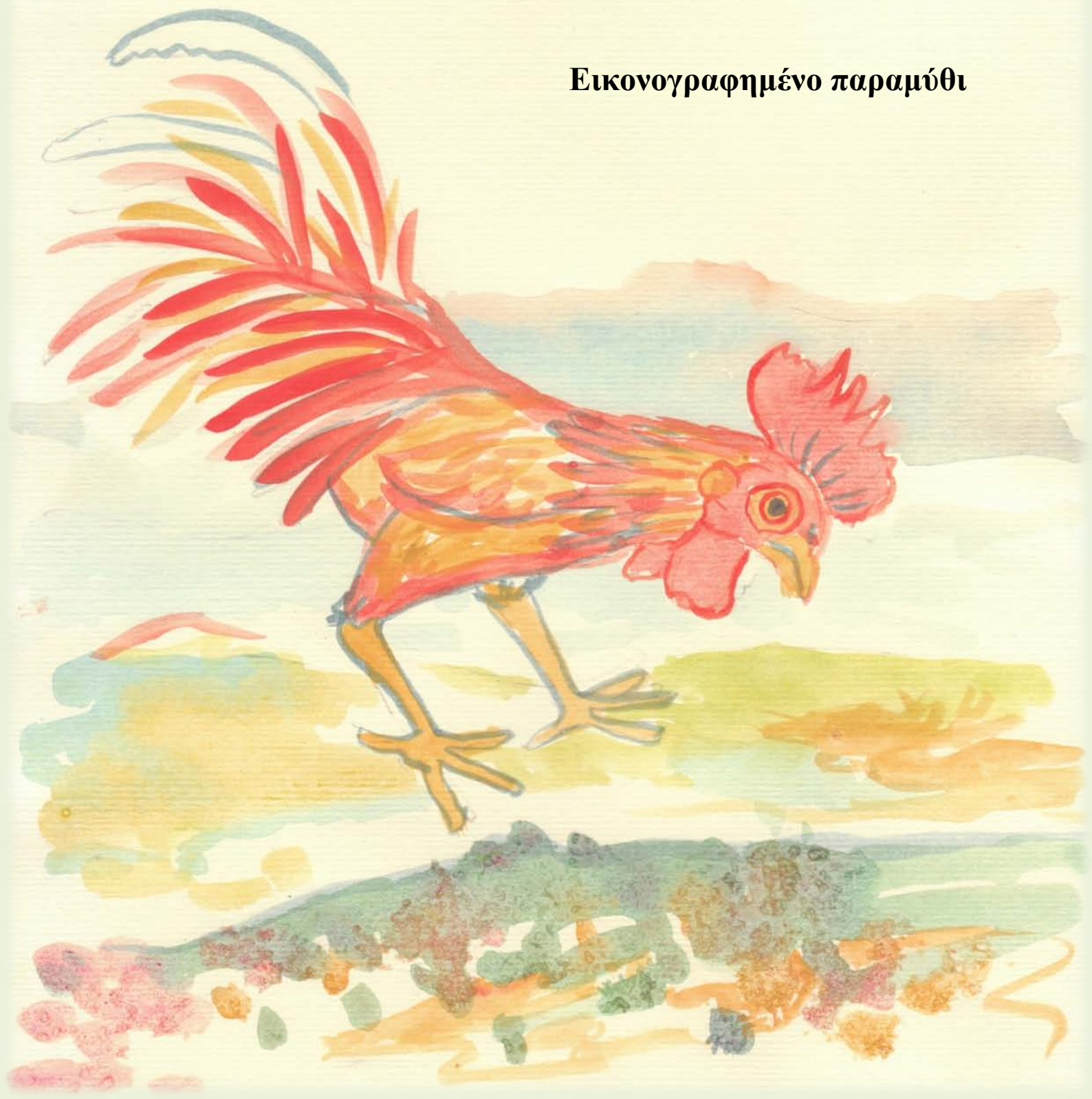

Το κόκκινο κοτοπουλάκι

Εικονογραφημένο παραμύθι

Το κόκκινο κοτοπουλάκι

Το κόκκινο κοτοπουλάκι

Ευδοκία Παναγιωτοπούλου

Ευδοκία Παναγιωτοπούλου
Εικαστικός- Εκπαιδευτικός
Info@evdokia.eu

Mail: evdokia@yahoo.gr

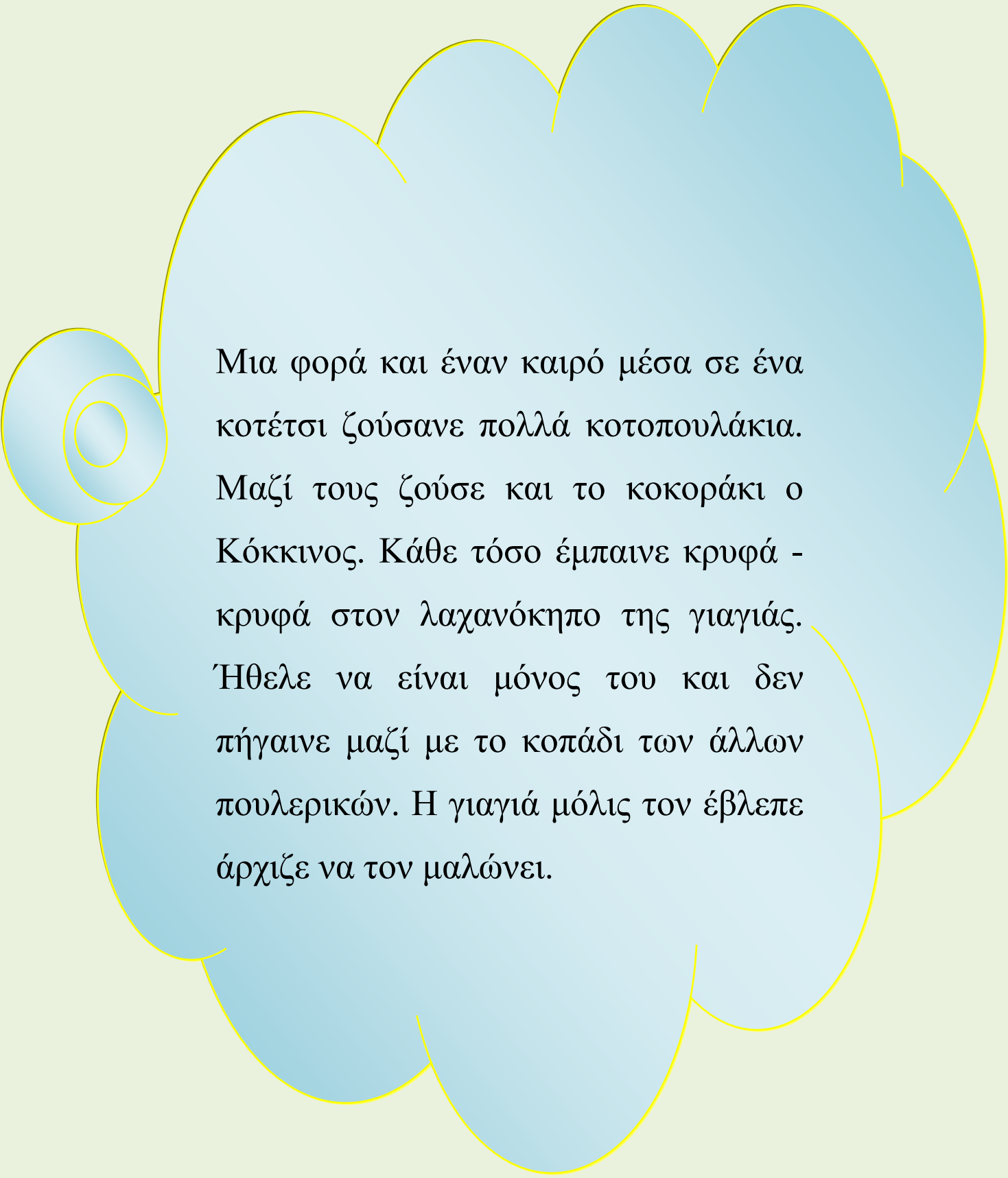
Απαγορεύεται η ολική ή τμηματική
αντιγραφή αυτού του έργου
με οποιοδήποτε τρόπο
ή μέθοδο, χωρίς την γραπτή έγκριση
της συγγραφέως
Ευδοκίας Παναγιωτοπούλου.
Όλα τα δικαιώματα είναι κατοχυρωμένα.

Αφιερωμένο σε όλα τα παιδιά.

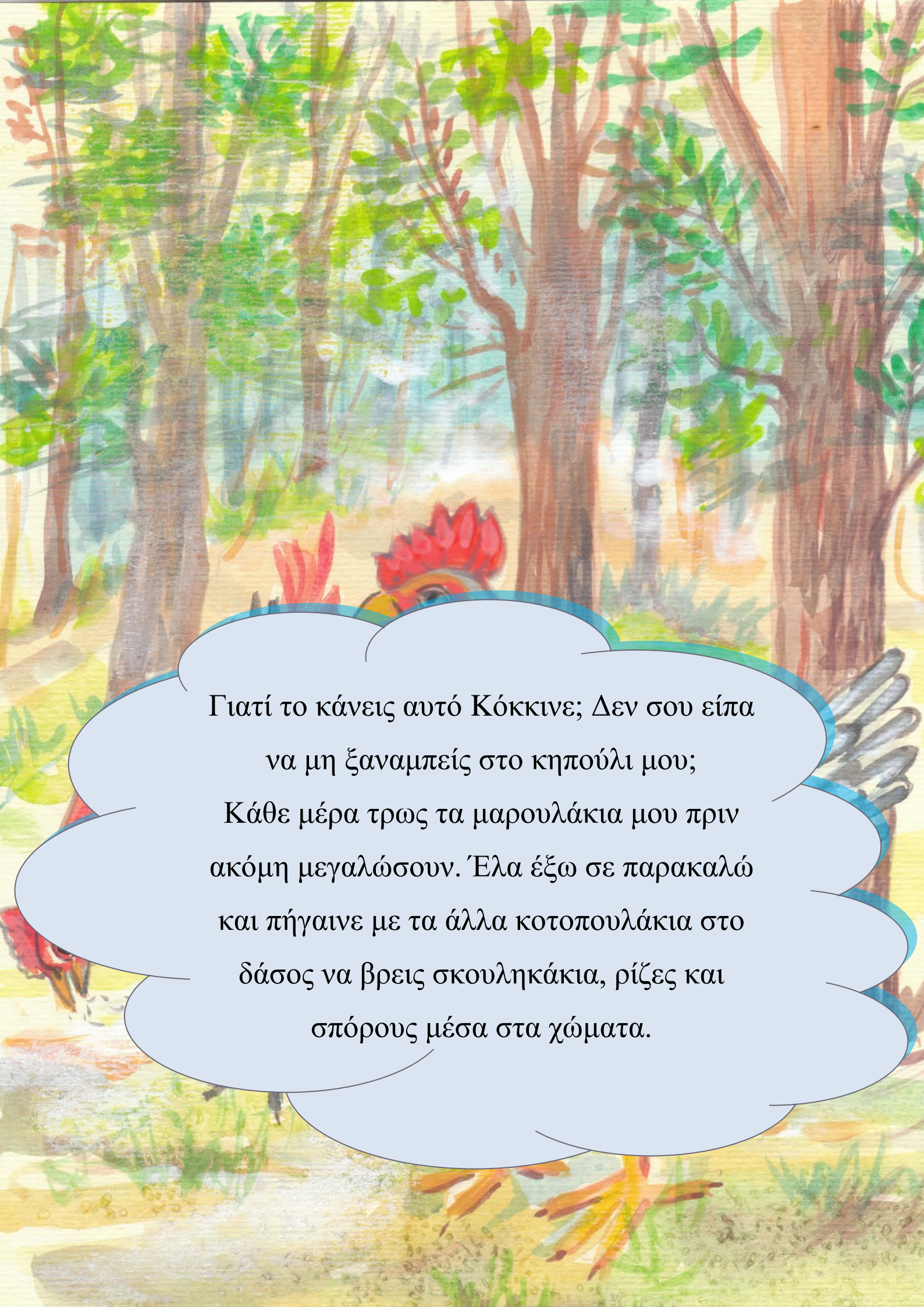
.... ζήσανε όλοι μαζί ειρηνικά και αγαπημένοι.

Εικονογραφημένο παραμύθι
εικονογράφηση της
Ευδοκίας Παναγιωτόπουλου

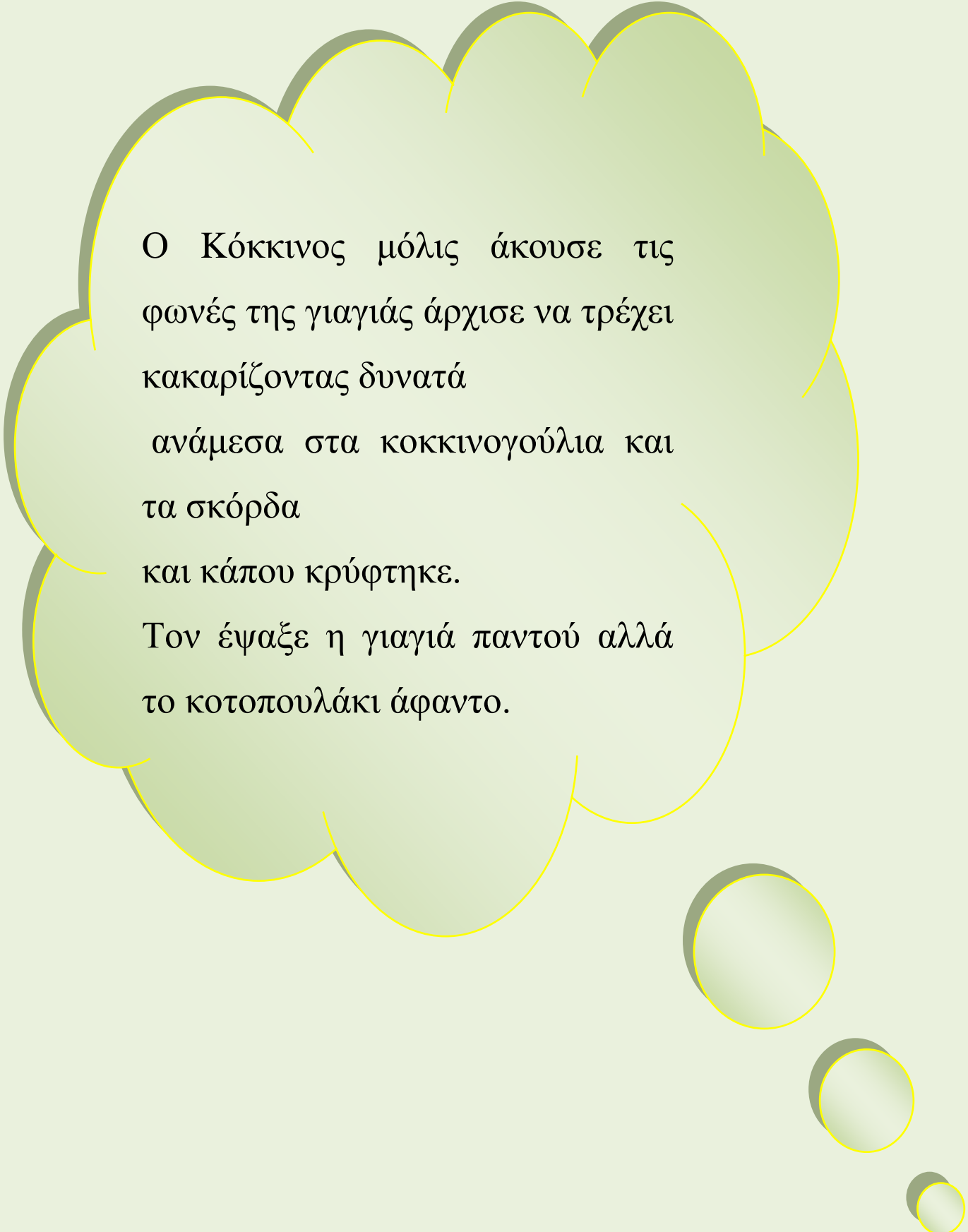

Μια φορά και έναν καιρό μέσα σε ένα κοτέτσι ζούσανε πολλά κοτοπουλάκια. Μαζί τους ζούσε και το κοκοράκι ο Κόκκινος. Κάθε τόσο έμπαινε κρυφά - κρυφά στον λαχανόκηπο της γιαγιάς. Ήθελε να είναι μόνος του και δεν πήγαινε μαζί με το κοπάδι των άλλων πουλερικών. Η γιαγιά μόλις τον έβλεπε άρχιζε να τον μαλώνει.

A vibrant, painterly illustration of a forest scene. In the foreground, a rooster with a prominent red comb and wattle is partially visible, looking towards the viewer. The background is filled with tall, slender trees with green foliage, creating a sense of depth. The ground is covered in grass and small plants. The overall style is soft and artistic, with visible brushstrokes and a warm, natural color palette.

Γιατί το κάνεις αυτό Κόκκινε; Δεν σου είπα
να μη ξαναμπείς στο κηπούλι μου;
Κάθε μέρα τρως τα μαρουλάκια μου πριν
ακόμη μεγαλώσουν. Έλα έξω σε παρακαλώ
και πήγαινε με τα άλλα κοτοπουλάκια στο
δάσος να βρεις σκουληκάκια, ρίζες και
σπόρους μέσα στα χώματα.

Ο Κόκκινος μόλις άκουσε τις
φωνές της γιαγιάς άρχισε να τρέχει
κακαρίζοντας δυνατά
ανάμεσα στα κοκκινογούλια και
τα σκόρδα
και κάπου κρύφτηκε.
Τον έψαξε η γιαγιά παντού αλλά
το κοτοπουλάκι άφαντο.

Μα που πήγες μικρό μου;

Μα που πήγες μικρό μου; Έλα και θα σου δώσω σιταράκι να φας.

Πουθενά το κοκοράκι. Ήταν καλά κρυμμένο. Χώθηκε μέσα στην μεγάλη λεβάντα που ήταν στην άκρη του κήπου. Εκεί, κάτω από τα κλαδιά της λεβάντας είχε τη φωλιά της η Λίνα, η γατούλα της γιαγιάς. Ο κόκκινος τρόμαξε όταν την είδε.

Ήταν ξαπλωμένη και κοιμόταν βαριά. Του φάνηκε τεράστια.

Το κοτοπουλάκι, προχώρησε σιγά, σιγά, αλλά δυστυχώς της πάτησε λίγο την ουρά χωρίς να το θέλει.

-Νιάου! Γκρρρρ ποιος είναι; Ποιος μπήκε στη φωλιά μου; Είπε και σηκώθηκε αγριεμένη και έτοιμη να του επιτεθεί.

-Εγώ είμαι Λίνα μου, το κόκκινο κοκοράκι. Συγνώμη, δεν ήθελα να σε πατήσω.

Έτρεχα να κρυφτώ από την γιαγιά γιατί ήθελε να με βγάλει από τον κήπο.

Γκρρρρ! Νιάου ! νιάου. Η γιαγιά; Γιατί;
Τι έκανες μικρό κοτοπουλάκι; Τρέμεις;
Μη τρέμεις, εγώ δεν τρώω
κοτοπουλάκια, ηρέμησε και πες μου!
Γιατί δεν είσαι με το κοπάδι σου; Τι
κάνεις μέσα στο λαχανόκηπο και σε
κυνηγάει η γιαγιά κάθε τόσο;

Ο Κόκκινος άρχισε να κλαίει και έκρυψε το κεφαλάκι του κάτω από την φτερούγα. Μούσκεψαν τα φτερά του από τα δάκρυα.

-Τι να σου πω γατούλα μου; Ντρέπομαι. Ξέρεις εγώ δεν είμαι μικρός. Μικρόσωμος είμαι. Έχω την ίδια ηλικία με αυτούς αλλά δεν ψηλώνω όπως οι άλλοι στο κοτέτσι της γιαγιάς.

-Νιάουου, νιάουου Γιατί δεν μεγαλώνεις μικρό μου του είπε η Λίνα και τον αγκάλιασε με τα ποδαράκια της. Μήπως δεν τρως καλά;

Η γιαγιά μας δεν είναι τσιγκούνα. Εγώ την ακούω κάθε πρωί που σας φωνάζει να φάτε. Πούλλλ, πούλλλ, πουλλλλλ! Μη κλαις, πες μου, μήπως μπορέσω να σε βοηθήσω του είπε η γάτα και του σκούπιζε τα δάκρυα με την φουντωτή ουρά της.

Τρώω Λίνα μου

Τρώω Λίνα μου, ότι περισσέψει από αυτούς, δεν πλησιάζω πολύ γιατί όλοι με τσιμπούν στο κεφαλάκι μου. Είμαι κοντούλης, και μικροκαμωμένος επειδή η ράτσα μου είναι τέτοια.

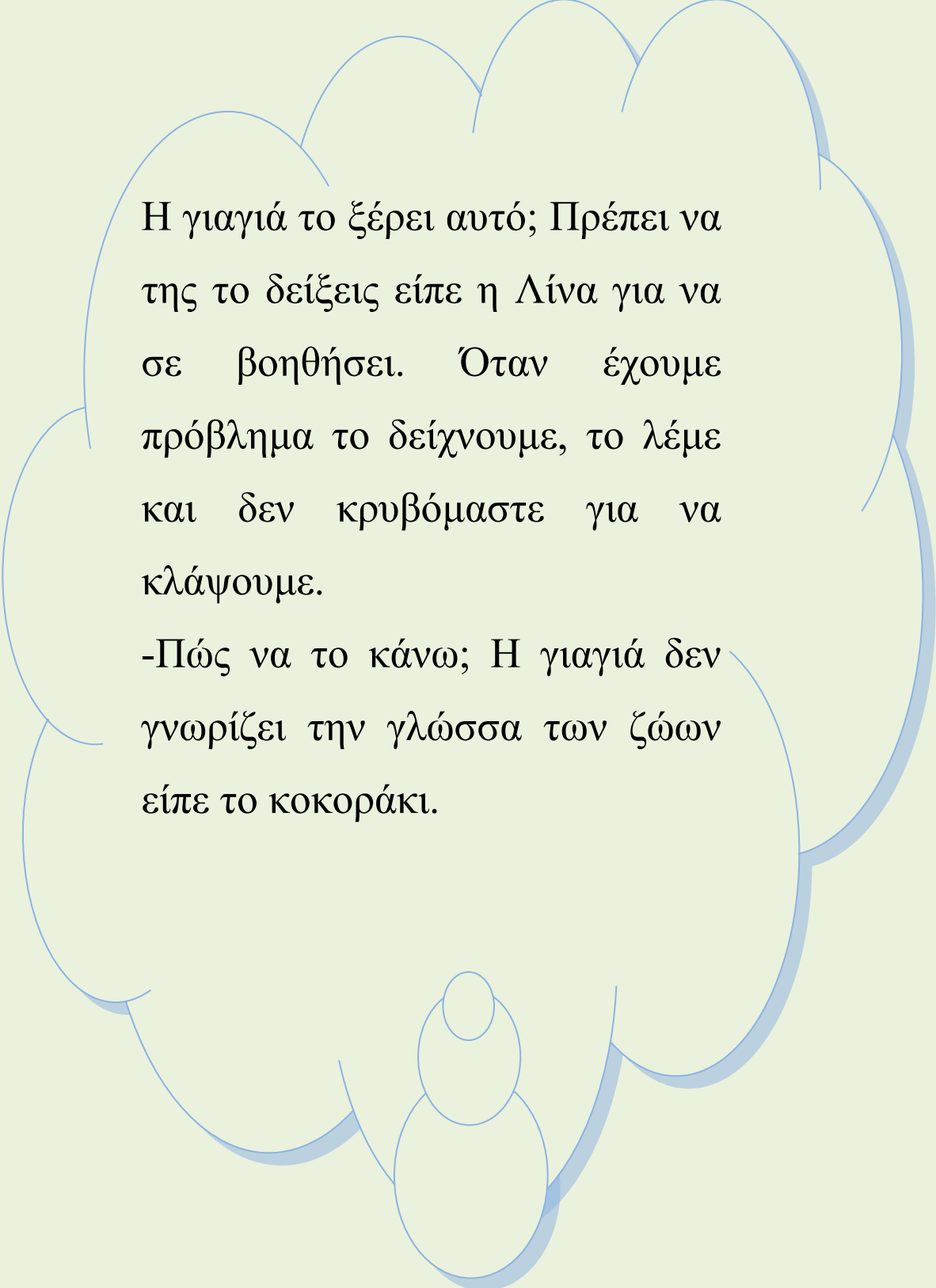
Είμαι νανάκι.

Η μαμά μου ήταν μεγαλόσωμη κότα, αλλά η γιαγιά μου ήταν Νάνα.

Όλοι με διώχνουν, δεν με αγαπούν γιατί είμαι κοντός.

δεν πλησιάζω πολύ
γιατί όλοι με τσιμπούν
στο κεφαλάκι μου.

Η γιαγιά το ξέρει αυτό; Πρέπει να της το δείξεις είτε η Λίνα για να σε βοηθήσει. Όταν έχουμε πρόβλημα το δείχνουμε, το λέμε και δεν κρυβόμαστε για να κλάψουμε.

-Πώς να το κάνω; Η γιαγιά δεν γνωρίζει την γλώσσα των ζώων είτε το κοκοράκι.

Η γιαγιά όμως γνωρίζει την γλώσσα
της αγάπης, του απάντησε η γάτα.

Η γιαγιά δεν γνωρίζει την γλώσσα των ζώων είπε το κοκοράκι.

Η γιαγιά όμως μικρό μου γνωρίζει την γλώσσα της αγάπης, του απάντησε η γάτα. Άκουσε με λοιπόν.

Εσύ το πρωί θα πας με θάρρος να φας μαζί με τους άλλους.

Αν κάποιο κοτοπουλάκι σε τσιμπήσει εσύ θα βάλεις τις φωνές

και στη γλώσσα των πουλιών

θα ζητάς βοήθεια από την γιαγιά.

Δεν θα φύγεις, απλώς θα φωνάζεις πολύ δυνατά είπε η γάτα.

A watercolor illustration of a tree with green and yellow leaves on the left side of the page. In the bottom right corner, there is a grey rabbit with long ears, looking towards the left. The background is a mix of light blue and yellow washes.

Τώρα τι να κάνω είπε το κοκοράκι.

-Εσύ έχεις φτερά και ρωτάς εμένα τι θα κάνεις; Πάρε θάρρος και πέταξε του είπε η Λίνα γελώντας.

Αυτό έκανε το κοκοράκι. Έδωσε μια και φρουπππ πέταξε έξω από τον κήπο.

Η γιαγιά τον είδε και του είπε: καλώς το πουλάκι μου το ατίθασο. Πήρε λίγο σιτάρι και πουλλ-πουλλλλλλ!!! το έριχνε στο χώμα της αυλής.

Ο Κόκκινος έτρεξε πρώτος και
πριν προλάβει να φάει κάτι,
ήρθαν και οι άλλοι.
Όλοι μαζί άρχισαν να τον τσιμπούν.

Το κοκοράκι έβαλε τις φωνές
και ζητούσε βοήθεια
στη γλώσσα των πουλιών από τη γιαγιά.

Η γιαγιά, έτρεξε και τι να δει;

Όλοι μαζί τσιμπούσαν το μικρό
κοτοπουλάκι.

-Α! Εσείς μου τον διώχνετε!!!

Μη το κάνετε αυτό πουλάκια μου.

Ο Κόκκινος πρέπει να γίνει φίλος σας.

- Δεν βλέπετε πόσο όμορφος είναι;

Τον είδατε τι ωραία που πετάει;

-Πετάει; είπε μια άσπρη κότα.

Μα αυτός είναι κοντός και αδύνατος.

- Ναι είπε η γιαγιά και πετάει και ανεβαίνει στα δένδρα.

Η ράτσα του Κόκκινου είναι νανάκι και στα νανάκια αρέσει να φτερουγίζουν πάνω στα δένδρα και να κοιμούνται στα κλαδιά.

Είναι αδύνατος γιατί δεν
τον αφήνετε να τρώει.

Είναι κοντός γιατί είναι
νανάκι.

Όμως, έχει και
αυτός δικαιώματα.

Όλοι μαζί τσιμπούσαν το μικρό
κοτοπουλάκι.

-Εμένα, ενώ είμαι ηλικιωμένη και κοντή
δεν με τσιμπάτε. Είμαι η γιαγιά σας.

-Εμείς σε αγαπούμε γιαγιά είπαν όλα τα
κοτοπουλάκια.

Δεν είσαι κοντή, είσαι η τεράστια
γιαγιά μας!

Μας φωνάζεις πουλλλλ- πουλλλλ
πουλάκια μου και ερχόμαστε τρέχοντας
και με πολύ χαρά για να φάμε.

Ο Κόκκινος πρέπει να γίνει
φίλος σας. Δεν βλέπετε πόσο
όμορφος είναι;
Τον είδατε τι ωραία πετάει;

Ωραία λοιπόν, θα μου υποσχεθείτε ότι δεν θα τον τσιμπήσετε ποτέ. Θα είναι το νανάκι μας, θα τον δεχθείτε όπως είναι. Θα κάνετε ειρήνη μεταξύ σας και θα γίνετε όλοι φίλοι;

Κοκ...κοκ...κοκ...ναι!

Ναι!!!...εεεεεεεεεε! είπε όλο το κοπάδι των πουλερικών. Θα ζήσετε όλοι μαζί ειρηνικά και αγαπημένοι.

Θα κάνετε ειρήνη μεταξύ σας και θα
γίνετε όλοι φίλοι.

Το κοκοράκι γύρισε και
κοίταξε την Λίνα που τον
καμάρωνε ανεβασμένη πάνω
στον πέτρινο τοίχο.

Το κοκοράκι γύρισε και κοίταξε την Λίνα που τον καμάρωνε ανεβασμένη πάνω στον πέτρινο τοίχο.

-Νιάου – νιάου κοκοράκι, να ξαναέρθεις στη φωλιά μου του είπε.

Ο Κόκκινος της χαμογέλασε και έτρεξε με την μαύρη κοτούλα στο δάσος.

Και από τότε παιδιά, ζήσανε όλοι μαζί ειρηνικά και αγαπημένοι μέσα στο κοτέτσι τους.

Όλοι με διώχνουν, δεν με αγαπούν γιατί είμαι
κοντός.-Η γιαγιά το ξέρει αυτό; Πρέπει να της
το δείξεις είπε η Λίνα για να σε βοηθήσει.

-Πώς να το κάνω;

Η γάτα

-Νιάου – νιάου κοκοράκι, να ξαναέρθεις στη φωλιά μου

Κοτέτσι είναι το σπιτάκι των πουλερικών

Κοπάδι είναι πολλά πουλάκια μαζί, μια ομάδα μικρή η μεγάλη.

Κηπούλι είναι ο μικρός λαχανόκηπος της γιαγιάς

Κοκινογούλια η παντζάρια είναι ένα πολύ καλό λαχανικό κόκκινο και πολύ ωφέλιμο για τα παιδιά , να το τρώτε για να μεγαλώσετε και να έρθετε στη Ρόδο

Άφαντο το κοτοπουλάκι, δηλαδή δεν φαίνονταν, εξαφανίστηκε.

Τεράστια, πολύ -πολύ μεγάλη

Κοντόσωμος , μικρόσωμος, μικροκαμωμένος

Νανάκι είναι μια κοτούλα μικροκαμωμένη

Ατίθασο είναι ανυπάκουο, πολύ ζωηρό

Ράτσα είναι η φυλή του, ο μπαμπάς, ο παππούς , ο παππούς του παππού, η καταγωγή, το είδος

Ηλικιωμένη είναι η γιαγιά που έχει ζήση πολλά χρόνια

Τεράστιος είναι ο πάρα πολύ μεγάλος

Ο κόκορας

